

thời, tự tại. Trong phim ‘Vacance romaine’ trước đây, cũng như trong phim ‘Titanic’ gần đây, các đạo diễn đã cho ta thấy dù sống trong cảnh giàu sang vương giả mà bị gò bó khắt khe vẫn không thoải mái bằng cảnh an vui tự tại của người bình dị. Cuộc sống của người cố chấp tựa như giòng nước bị dồn ép cứng ngắt trong vòi cứu hỏa. Nó có thể vật ngã ta khi ta không đủ sức điều khiển nó. Trái lại cuộc sống của người xả chấp tựa như nước trong giòng sông thoải mái trôi xuôi giòng với một sức mạnh đáng kể khi cần thiết. Khi còn cố chấp, hành động ta thường cứng ngắt, thiếu sự uyển chuyển linh động cần thiết của người khôn lanh. Người cố chấp như cây to lớn trước nhà có thể bị tróc gốc lúc nào không hay. Người xả bỏ, như cây sậy biết suy nghĩ (le roseau pensant) của triết gia Pascal, tuy ốm yếu nhưng biết nương theo gió vẫn an nhiên tự tại qua bao phong ba gió táp. Nhờ pháp nhãn ta đã nhận biết cái chấp, cái đúng cái sai. Ta cần xả bỏ cái sai như sự giận hờn, sự ghen ghét, sự đua đòi v.v... Những điều đó làm mình hành động sai lạc. Ta cần xả bỏ để bớt tham sân si, để sống thoải mái. Tuy biết vậy nhưng vì cuộc sống hàng ngày quá bận rộn, và những tiện nghi

truyền thông quá hấp dẫn, làm ta quên mất phần nào việc tu sửa tâm tính. Tôi nghĩ những ai may mắn — nói theo pháp nhãn — được sống tại vùng tuyết giá lạnh lẽo, mùa Đông lá rụng hết chỉ còn cội cành trơ trọi, ta có thể trông suốt cả cánh rừng nên thời gian này rất thuận tiện để ta nhớ lại đây là mùa tu tập. Những ngày tuyết phủ dày xa lộ giúp ta nằm nhà để ôn lại pháp nhãn và xả bớt ưu phiền. Những tia nắng mặt trời phản chiếu trên tuyết trắng giúp ta thấy rõ thêm những cái xấu của ta. Sự nhìn thấy cội cành trơ trọi nhắc ta thấy sâu vào cốt lõi của tôn giáo điều mà ta cần trân quý, và những nhánh nhỏ là những cội nguồn đau khổ mà ta có thể chặt bỏ khi cần. Tục ngữ có câu cuộc đấu tranh gay go nhất là đấu tranh với bản thân mình. Chúng ta những kẻ nghiệp dày căn mỏng, lại tu tập kiểu “a ma to” nên hãy tạm gác những điều cao siêu mà chỉ nên nghĩ những việc thông thường, nhỏ nhặt hằng ngày.

Hãy đem bán garage sale những cố chấp nhỏ nhỏ, tự nhiên ta sẽ cảm thấy đời tươi hơn khi mùa Xuân đến. Tìm chấp đã khó mà xả chấp lại càng khó khăn hơn.

thư khúc tâm

Thiên Hương

*Buồn ơi, buồn ơi,
Mưa xoay xoay ngàn bong bóng vỡ
Sợi tóc mai mềm,
nỗi buồn chùng xuống băng khuâng
Cỏ xót xa đưa,
giấc mơ theo suối trở về
Mây chùng xuống theo hàng mi em rử nước*

*Long lanh, long lanh
Nỗi buồn sóng dâng
trôi ngàn đi ngàn lá
Những mỏm đá có hồn
nên ướt lệ xót xa
Những đám rong rêu
theo gió dật dờ
Những thoáng gió sắt se
cho hàng cây thêm*